

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

La insuportable moral de situació

Ens convé sortir del clima d'opacitat; la credibilitat del ministre Cinca està sota mínims

Els *papers de Panamà* han deixat ben galdós el Govern dels millors. Fa una setmana que el ministre de Finances apareix dia sí i dia també als informatius de les televisions espanyoles i als articles i comentaris de la premsa internacional.

Quan va saber, per unes trucades rebudes d'una cadena de televisió espanyola, que l'aparició dels *papers de Panamà* l'esquitxaria, va intentar una maniobra de manipulació: fer passar una confessió tardanera –provocada per la imminent aparició del seu nom en la llista de polítics que un dia o altre han passat per Panamà– com si fos un exercici de transparència.

La precipitació de la maniobra va quedar en evidència quan, hores després d'haver afirmat que només havia estat apoderat d'una societat panamenya entre el 1999 i el 2000, apareixia la fotocòpia d'un document, signat el 2002, en el qual Jordi Cinca encara figurava com a propietari real de la societat que deia que havia abandonat dos anys abans.

Ser titular d'una societat panamenya l'any 2002 no era pas cap actuació contrària a la legalitat andorrana. No hi havia cap contradicció amb la normativa andorrana.

Hi havia una contradicció amb la voluntat d'anar cap a una activitat econòmica més transparent, però això ja són figures d'un altre paner.

El que resulta xocant és la línia de defensa que ha emprat l'actual ministre de Finances i que ha estat, com sempre, recollida i am-

plificada, i aplaudida amb frenesí, pel seguici d'aduladors de DA a les xarxes socials i a les tertúlies audiovisuals.

Jordi Cinca pretén que no se'l pot jutjar amb criteris actuals per una actuació privada de l'any 2002.

S'oposa a la retroactivitat de les normes. Compartim el seu criteri. Un criteri que no acostumava a tenir, fins ara, el ministre de Finances.

No el tingué quan va promou-

Cinca pretén que no es jutgi amb criteris actuals una actuació privada del 2002

Quan les normes retroactives s'aplicaven als altres ja li anava bé

re una retallada retroactiva de les retribucions salarials de la funció pública, ni tampoc quan va fer saltar pels aires, també retroactivament, els criteris legalment fixats per accedir a la jubilació de la funció pública.

Tampoc no va pas pensar que no es podia jutjar amb criteris actuals actuacions anteriors quan va promoure i defensar la Llei 8/2015 del 2 d'abril sobre resolució d'entitats bancàries que intenta aplicar a fets i situacions anteriors a la seva promulgació una nova normativa legal.

Amb aquesta manera de fer el ministre Jordi Cinca ha demostrat ser un adepte de la moral de situació: quan les normes retroactives s'aplicaven als altres ja li anaven bé, però canvia el criteri quan veu que no li convenen perquè el toquen personalment.

Així s'observa un relativisme en la veritat, un personalisme en la reflexió, un individualisme en l'aplicació i un pragmatisme en la concepció, de tal manera que la moral s'ha convertit en conveniència segons la situació i el moment.

Mentrestant l'afer dels *papers de Panamà* va covant i Pascal Saint-Amans, director del centre de política i administració fiscal de l'OCDE, ha declarat que entrarà a analitzar la qüestió amb fermesa.

Sabent que l'OCDE, i especialment el senyor Pascal Saint-Amans, són interlocutors directes del ministeri de Finances en l'avaluació de l'acompliment per part d'Andorra de les normes de transparència en l'activitat financera, ¿algú es podrà creure que l'aparició del nom del ministre andorrà en els *papers de Panamà* no tindrà cap conseqüència negativa per a Andorra?

No cal ser un expert en el món de les relacions internacionals per arribar a la conclusió que la credibilitat del ministre de Finances, a Brussel·les i a la seu de l'OCDE a París, està, des de la setmana passada, sota mínims.

A Andorra ens convé sortir del clima d'opacitat, i també de manipulació.

Hem de rebutjar la moral de situació.